

Es mateix Andreu de Ca'n Barraques me donà ses fites netes de tal cocòrum, dient-me que es mal-bocí eren coses de menjar (confits, dòlses, pomes, figues, prunes i brolleries per l'estil) que bruixes i bruixots donaven an es que volien influenciar en tal o tal sentit.

Aqueixes coses de menjar en què consistia en mal-bocí, se veu que casi sempre duien substàncies tòxiques o nocives que atacaven es sistema nirviós, produint exaltacions i desvarietjos i trastorn mentals de tota casta.

Es mal-bociners venien a esser vertaders malfactors, dignes de càstig. Els qui tenien la mala sort de menjar-se es mal-bocí començaren a fer etsisadures. Ara, si, en lloc de menjar-se aquelles coses, else tiraven dins es foc, es malbociners que les havien donades sortien plens de cremadures, i les s'havien d'untar i embenar ben embenades, si no volien fer pell i colar la vida.

N'Andreu Barraques diu que n'hi havia set castes, de mal-bocí

a: per fer enamorar

b: per fer enyorar

c: per fer oblidar

d: per fer pensar

e: per fer avorrir

f: per fer perdre l'enteniment y

G: per matar.

Me diu l'amo Andreu que, si ell sap d'aqueixes set castes de mal-bocí, és que les hi digué un des mal-bociners més endiantrats que ell ha conegut, un tal Felet Cormena, que ja fa molts d'anys que se n'anà veure St. Pere (Déu l'haja perdonat. Amèn).

Rondaies d'en Jordi d'es Racó
(Mn. Antoni Mª Alcover).